

PROJEKT

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 2013 r.**

**w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego
odmian kukurydzy MON 810**

Na podstawie art. 104 ust. 9 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zakaz stosowania materiału siewnego odmian kukurydzy MON 810, wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie

Prezes Rady Ministrów

Załącznik do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia 2013 r. (poz.)

**ODMIANY KUKURYDZY MON 810, KTÓRYCH MATERIAŁ SIEWNY
NIE MOŻE BYĆ STOSOWANY**

1. Aliacan BT	38. DKC4491 YG
2. Anjou 277 YG	39. DKC4557YG
3. Anjou 285 BT	40. DKC4591 YG
4. Anjou387YG	41. DKC4627YG
5. Antiss YG	42. DKC4687YG
6. Aristis BT	43. DKC4740YG
7. Asteri YG	44. DKC4779YG
8. Asturial BT	45. DKC4890 YG
9. Atall YG	46. DKC4968YG
10. Avirro YG	47. DKC5018YG
11. Azema YG	48. DKC5051YG
12. Bacila	49. DKC5175 YG
13. Beles Sur	50. DKC5277 YG
14. Benji YG	51. DKC5320
15. Bergxxon YG	52. DKC5502 YG
16. Bolsa	53. DKC5543YG
17. Campero BT	54. DKC5590 YG
18. Carella YG	55. DKC5671YG
19. Carleta YG	56. DKC5740YG
20. Codisco YG	57. DKC5784YG
21. Consuelo YG	58. DKC6041YG
22. Coretta YG	59. DKC6090 YG
23. Coxximo YG	60. DKC6125YG
24. Crazi YG	61. DKC6364YG
25. Cuartal BT	62. DKC6419YG
26. DK 513	63. DKC6451YG
27. DKC2950YG	64. DKC6531YG
28. DKC2961 YG	65. DKC6550
29. DKC3350 YG	66. DKC6575
30. DKC3421YG	67. DKC6667YG
31. DKC3477 YG	68. DKC6844YG
32. DKC3512 YG	69. DKC6877YG
33. DKC3872YG	70. Ebony YG
34. DKC3946YG	71. Elgina
35. DKC4251YG	72. ES Archipel YG
36. DKC4373YG	73. ES Bama YG
37. DKC4442YG	74. ES Cajou YG

75. ES Cocarde YG	121. LG3363YG
76. ES Dalia YG	122. LG3385YG
77. ES Imperial YG	123. LG3410YG
78. ES Limes YG	124. LG3475YG
79. ES Manade YG	125. LG3540 YG
80. ES Mayoral YG	126. LG3711 YG
81. ES Paolis YG	127. Luson BT
82. ES Zodiac YG	128. Lynxx YG
83. Esquadrille YG	129. Maggi YG
84. Estrada	130. MAS 29YG
85. Eurostar YG	131. MAS 34YG
86. Evolia YG	132. MAS 45YG
87. Foggia	133. MAS 50YG
88. Friedrixx YG	134. MAS 52YG
89. Galexx YG	135. MAS 58YG
90. Gambier BT	136. MAS 60YG
91. Helen BT	137. Monumental YG
92. Hexxer YG	138. Nexxos YG
93. Jaral BT	139. NE6284KDDZ
94. Kalfas YG	140. Novelis
95. Kameos	141. Oxygen YG
96. Kaper YG	142. Olimpica
97. Karas YG	143. Phileaxx YG
98. Karter YG	144. Plácido YG
99. Klimt YG	145. Poncho YG
100. Koffi YG	146. Protect
101. Kompromis YG	147. Prasio YG
102. Kontras YG	148. PR31D21
103. Korreos YG	149. PR31D61
104. Kotoxx	150. PR31N28
105. Koxx YG	151. PR31P43
106. Koxxma	152. PR32D80
107. Krabas YG	153. PR32G49
108. Kuratus	154. PR32K62
109. Kvalitas YG	155. PR32P27
110. KWS Kendras YG	156. PR32R43
111. KWS 6471 YG	157. PR32T86
112. KXA5491	158. PR32W04
113. Lazixx	159. PR33B51
114. Lesaka YG	160. PR33D48
115. Lévína	161. PR33P67
116. LG2447BT	162. PR33P80
117. LG30607YG	163. PR33T60
118. LG3233 YG	164. PR33W86
119. LG3330YG	165. PR33Y72
120. LG3355YG	166. PR34N23

167.	PR34N44	197.	P9000Y
168.	PR34P86	198.	Reboxx YG
169.	PR35A56	199.	Remixx
170.	PR35P13	200.	Riglos BT
171.	PR35Y69	201.	Rixxer YG
172.	PR36B09	202.	Rocco YG
173.	PR36D81	203.	Roxxane YG
174.	PR36G13	204.	Roxy YG
175.	PR36K64	205.	Rugbyxx YG
176.	PR36R11	206.	Seiddi YG
177.	PR36V56	207.	SF1035T
178.	PR36V78	208.	SF1036T
179.	PR37D22	209.	SF1112T
180.	PR37F81	210.	SF4701T
181.	PR37K93	211.	Shexspir YG
182.	PR37N02	212.	Shopy YG
183.	PR37Y20	213.	Tabala YG
184.	PR38A25	214.	Talca YG
185.	PR38A76	215.	Taxxoax YG
186.	PR38B43	216.	Texxan
187.	PR38F71	217.	Texxel YG
188.	PR38N91	218.	Tixxus YG
189.	PR38V11	219.	Tonic YG
190.	PR39D24	220.	Tyrex YG
191.	PR39D82	221.	Ulyxxe YG
192.	PR39F56	222.	Vaxxem
193.	PR39T47	223.	Venici YG
194.	PR39V17	224.	Vivani YG
195.	P1223Y	225.	Yogi YG
196.	P8000Y		

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie wprowadza zakaz stosowania materiału siewnego genetycznie zmodyfikowanych odmian kukurydzy. Obecnie we Wspólnym Katalogu Odmian Roślin Rolniczych (CCA), 30. pełne wydanie (Dz. Urz. UE C 380A z 29.12.2011, str. 1) znajduje się 225 odmian kukurydzy MON 810. Wśród nich znajduje się 15 odmian, na których stosowanie Rzeczpospolita Polska uzyskała odstępstwo na mocy decyzji Komisji 2006/335 z dnia 8 maja 2006 r. zezwalającej Rzeczypospolitej Polskiej na wprowadzenie zakazu stosowania na swym terytorium szesnastu genetycznie zmodyfikowanych odmian kukurydzy o modyfikacji genetycznej MON 810 wymienionych we Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych, zgodnie z dyrektywą 2002/53/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1795) (Dz. Urz. UE L 124 z 11.5.2006, str. 26). Stosowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiału siewnego tych odmian było zabronione w drodze rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego określonych odmian kukurydzy wpisanych do wspólnotowego katalogu (Dz. U. Nr 124, poz. 862). Wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie utraci moc ww. rozporządzenie. Istnieje zatem potrzeba objęcia zakazem wszystkich odmian kukurydzy MON 810 wpisanych do Wspólnego Katalogu Odmian Roślin Rolniczych.

Projektowane rozporządzenie wydawane jest na podstawie art. 104 ust. 9 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz...).

Zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 281, z późn. zm.), państwo członkowskie może po zgłoszeniu, w przypadku genetycznie zmodyfikowanych odmian mieć prawo zabronić stosowania danej odmiany na całym terytorium swojego kraju lub na jego części lub ustanowić właściwe warunki uprawy danej odmiany dla przypadków uwzględnionych pod lit. c, zgodnie z warunkami stosowania produktów będących wynikiem takiej uprawy, jeżeli są istotne przyczyny, inne niż wcześniej wymienione lub które mogłyby być wymienione w związku

z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2, uznając, że dana odmiana stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska.

Przesłanki do wprowadzeniu zakazu stosowania materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810

1. Zagrożenie zanieczyszczeniem genetycznie zmodyfikowanym pyłkiem miodów produkowanych na terenie Polski i wynikających z tego szkód ekonomicznych dla hodowców pszczół i możliwej utraty ich pozycji rynkowej.

Zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r. w sprawie C-442/09 o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, dotyczącego statusu prawnego pyłku wyprodukowanego z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 i miodu z pyłkiem z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810, złożonego przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w postępowaniu: Karl Heinz Bablok i in. przeciwko Freistaat Bayern, przy udziale Monsanto, art. 2 pkt 1, 10 i 13 oraz art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432), art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE. L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), jak również art. 6 ust. 4 lit. a dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. UE. L 109 z 06.05.2000, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.15, t. 5, str. 75) należy interpretować w ten sposób, że skoro substancja taka jak pyłek zawierający DNA i genetycznie zmodyfikowane białka nie może już być uznana za organizm genetycznie zmodyfikowany, to produkty takie jak miód i uzupełniające preparaty odżywcze zawierające takie substancje stanowią, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1829/2003, „żywność [...] zawierającą składniki wyprodukowane z GMO”. Kwalifikację tę

można przyjąć niezależnie od tego, czy dodanie substancji było zamierzone, czy przypadkowe.

Ponadto art. 3 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wynika z nich obowiązek uzyskania zezwolenia oraz nadzoru w stosunku do żywności, to nie można względem tego obowiązku stosować przez analogię takiego progu tolerancji jak przewidziany w zakresie etykietowania w art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia. Zatem na mocy powyższego wyroku miody zawierające domieszki pyłku z roślin genetycznie zmodyfikowanych, do tej pory niekwalifikowane jako produkty genetycznie zmodyfikowane, podlegają przepisom rozporządzenia 1829/2003, szczególnie w zakresie obowiązku ich autoryzacji oraz znakowania.

Miód zawierający pyłek pochodzący z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 wymaga zezwolenia na wprowadzenie do obrotu zgodnie z przepisami rozporządzenia 1829/2003. Wymogu tego nie zmienia fakt, że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), na prośbę Komisji, przygotował i przyjął w dniu 20 października 2011 r. wstępną ocenę potwierdzającą bezpieczeństwo pyłku z kukurydzy MON 810. W przedstawionej ocenie EFSA podkreślił jednak, że jest to wstępna analiza i wobec braku wystarczających danych nie może być ona traktowana jako analiza ryzyka wymagana przepisami rozporządzenia 1829/2003. Do czasu objęcia pyłku kukurydzy MON 810 dopuszczeniem do obrotu jako żywność miód zawierający taki pyłek nie może znajdować się w obrocie na terytorium Unii Europejskiej.

Spożycie miodu jest silnie zakorzenione w polskiej tradycji. Od wielu lat w Polsce obserwuje się rosnące zainteresowanie pszczelarstwem, jak również spożyciem miodu. Wiąże się to z modą na zdrową żywność i naturalne metody leczenia. Miód traktowany jest nie tylko jako naturalny słodki produkt, ale również jako najskuteczniejsze lekarstwo na przeziębienia, coraz częściej bywa stosowany również jako środek na inne przypadłości – serca, nerek, skóry itp. Jednocześnie jest on postrzegany przez konsumentów jako produkt wysokiej jakości, o czym świadczy duża liczba miodów wpisanych na listę produktów tradycyjnych, na której znajdują się miody produkowane na terenie następujących z województw:

1) woj. dolnośląskie:

Wielokwiatowy miód z Doliny Baryczy
Miód wrzosowy z Borów Dolnośląskich
Sudecki miód wielokwiatowy
Sudecki miód gryczany

2) woj. kujawsko-pomorskie:

Miody z rejonu Dolnej Wisły

3) woj. lubelskie:

Nadwieprzański miód wielokwiatowy
Nadwieprzański miód lipowy
Miód rzepakowy z Roztocza
Miód gryczany z lubelszczyzny
Miód gryczany godziszowski
Miód malinowy
Miód fasolowy odmianowy z nektaru kwiatów fasoli tyczkowej "Piękny Jaś"

4) woj. lubuskie:

Miód wielokwiatowy łąkowy z Doliny Noteci

5) woj. łódzkie:

Miody z doliny rzeki Mrogi
Miody z gminy Żelechlinek

6) woj. małopolskie:

Sądecki miód spadziowy
Małopolski miód spadziowy
Suski miód spadziowy z drzew iglastych

7) woj. mazowieckie:

Miód nadbużański
Miód kurpiowski

8) woj. opolskie:

Miody Popielowskie z Borów Stobrawskich
Miody rudnickie

9) woj. podkarpackie:

Miód z Korzenicy wielokwiatowy i nektarowo-spadziowy

Miód lubaczowski

Podkarpacki miód spadziowy

10) woj. podlaskie:

Miód wielokwiat z Sejneńszczyzny

Lipiec białowieski

Miód augustowski

11) woj. pomorskie:

Miód leśny z Biernatki

Miód pszczołkowski

Miód kaszubski

12) woj. śląskie:

Miód lipowo-spadziowy Ziemi Cieszyńskiej

Miód rzepakowy Ziemi Cieszyńskiej

Miód z nektaru kwiatów jurajskich

13) woj. świętokrzyskie:

Świętokrzyski miód spadziowy

Fałkowski miód wielokwiatowy

14) woj. warmińsko-mazurskie:

Miód Mazur Garbatych

Miód witosławski

15) woj. zachodniopomorskie:

Miód Drahimski

Zgodnie z ust. 1 części VIII załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str.1, z późn. zm.), „miód” oznacza naturalnie słodką substancję produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin lub wydaliny owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez

łączenie specyficznych substancji z pszczoł, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania. Zgodnie z tym przepisem, miód jest jednym z nielicznych produktów zwierzęcych, który w całości powstaje w sposób naturalny oraz bez uszczerbku dla jego jakości biologicznej trafia do konsumenta. Przepisy dotyczące jakości handlowej miodu zawarte w dyrektywie Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. UE L 10 z 12.01.2002, str. 47) gwarantują jego właściwości fizykochemiczne i aktywność biologiczną. Dlatego też miód słusznie jest uważany przez konsumentów za produkt naturalny najwyższej jakości.

Żadne, nawet najostrzejsze zasady koegzystencji nie dadzą gwarancji nieprzedostawiania się pyłku z upraw kukurydzy GMO do miodów. Obowiązkiem Rady Ministrów jest w tej sytuacji zabezpieczenie interesu pszczelarzy i uchronienie ich przed stratami ekonomicznymi, jakie mogą ponieść w wyniku przedostania się do oferowanych przez nich produktów transgenicznego pyłku oraz interesu polskich konsumentów, którzy opowiadają się przeciwko stosowaniu GMO w żywności.

2. Brak autoryzacji pyłku genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 zgodnie z przepisami UE.

Wprowadzanie do obrotu produktów GMO zgodnie z wymogami dyrektywy 2001/18/WE

Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.15, t. 6, str. 77), zwana dalej „dyrektywą 2001/18”, reguluje, poza zamierzonym uwalnianiem do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych, wprowadzenie do obrotu GMO jako produktów lub elementów produktów, w sytuacji gdy zamierzone wykorzystanie produktów pociąga za sobą zamierzone uwolnienie organizmów do środowiska.

Motyw 5 preambuły omawianej dyrektywy przewiduje, że ochrona zdrowia ludzkiego wymaga przykładania odpowiedniej wagi do opanowania zagrożeń, wynikających z zamierzonego uwalniania GMO do środowiska, oraz uwzględnienia zasady ostrożności, o czym z kolei mówi motyw 8 preambuły dyrektywy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/18 organizmy genetycznie zmodyfikowane mogą być w sposób zamierzony uwalniane do środowiska lub wprowadzane do obrotu tylko zgodnie z przepisami przewidzianymi odpowiednio w części B lub C dyrektywy, tzn. przede wszystkim po złożeniu wymaganego w tym celu wniosku, dokonaniu oceny zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska, a następnie uzyskaniu zezwolenia właściwego organu.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2001/18 ocena zagrożenia obejmuje skutki potencjalnie szkodliwe dla zdrowia ludzkiego i środowiska, które mogłyby bezpośrednio lub pośrednio wynikać z przeniesienia genów z GMO na inne organizmy.

Wprowadzanie do obrotu produktów GMO zgodnie z wymogami rozporządzenia 1829/2003/WE

Rozporządzenie 1829/2003 reguluje mechanizmy zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, nadzoru nad nimi, jak również ich etykietowanie.

W motywie 2 tego rozporządzenia podkreślono, że zgodnie z polityką Wspólnoty należy zapewnić wysoki poziom ochrony życia i zdrowia ludzkiego, natomiast genetycznie zmodyfikowaną żywność należy poddać ocenie bezpieczeństwa w drodze procedury wspólnotowej, co konsekwentnie przewiduje motyw 3 preambuły dyrektywy.

Art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003 ustanawia zakaz wprowadzenia do obrotu GMO przeznaczonego do użytku spożywczego, żywności zawierającej GMO lub składającej się z takich organizmów lub wyprodukowanej lub zawierającej składniki wyprodukowane z GMO, o ile dany produkt nie jest objęty zezwoleniem wydanym zgodnie z tym rozporządzeniem.

Art. 4 ust. 3 uzależnia natomiast wydanie zezwolenia od wykazania w szczególności, że GMO lub genetycznie zmodyfikowana żywność nie wywołują skutków szkodliwych dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego.

Wprowadzanie do obrotu kukurydzy MON 810 na terenie UE

W 1998 r. Monsanto Europe otrzymała zezwolenie na wprowadzenie do obrotu kukurydzy zmodyfikowanej genetycznie MON 810 na podstawie decyzji Komisji 98/294/CE z dnia 22 kwietnia 1998 r. dotyczącej wprowadzenia do obrotu kukurydzy zmodyfikowanej genetycznie (Zea mays L. linii MON 810), zgodnie z wymogiem dyrektywy Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.1998, str. 32).

Produkty pozyskane z kukurydzy MON 810 (żywność i składniki żywności otrzymywane z mączki kukurydzianej, glutenu kukurydzianego, semoliny kukurydzianej, skrobi kukurydzianej, glukozy kukurydzianej i oleju kukurydzianego) są również zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 258/97. Pyłek kukurydziany nie znajduje się na liście produktów, które mogą być stosowane jako żywność. Po wejściu w życie w roku 2001 dyrektywy 2001/18 oraz w roku 2003 rozporządzenia 1829/2003 na terenie UE obowiązują nowe wymogi dotyczące przeprowadzania oceny zagrożenia dla produktów genetycznie zmodyfikowanych, również tych, które funkcjonują na rynku UE jako produkty istniejące.

Spółka Monsanto, której udzielono zezwolenia, nigdy nie zwróciła się o jego odnowienie na podstawie dyrektywy 2001/18. W wyznaczonym terminie spółka złożyła natomiast zawiadomienie o linii MON 810 jako produkcie znajdującym się w obrocie zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia 1829/2003. Następnie, w 2007 r., Monsanto wniosła o przedłużenie zezwolenia na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia 1829/2003. Zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia 1829/2003 w przypadku zwłoki w postępowaniu w sprawie odnowienia zezwolenia dotychczasowe zezwolenie nadal obowiązuje.

Kukurydza MON 810 funkcjonuje zatem na rynku jako produkt istniejący, natomiast jego autoryzacja związana bezpośrednio z obowiązkiem przeprowadzenia oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i dla środowiska zgodnie z wymogami dyrektywy 2001/18/WE oraz rozporządzenia 1829/2003 jest procesem ciągle niezakończonym.

Zarówno kukurydza MON 810, jak i jej pyłek nie posiadają ciągle zezwolenia organów Unii Europejskiej na dopuszczenie do obrotu jako żywność zgodnie z wymogami rozporządzenia 1829/2003.

Zatem domieszki pyłku kukurydzy MON 810, miód oraz uzupełniające preparaty odżywcze na bazie pyłku pszczelego stały się automatycznie środkami spożywczymi wymagającymi zezwolenia, wobec czego, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003, produkty te nie mogą być wprowadzone do obrotu przy braku stosownego zezwolenia.

Trudno uznać, w świetle obowiązujących, restrykcyjnych wymogów odnoszących się do bezpieczeństwa produktów GMO oraz naczelnej zasady, jaką jest ochrona zdrowia ludzkiego podczas wprowadzenia do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych, że nieautoryzowany jak dotąd pyłek pochodzący z kukurydzy MON 810 jest produktem bezpiecznym. Produkt ten nie mieści się w żadnych kategoriach bezpieczeństwa przewidzianych prawem UE i choćby z tego względu jego obecność na rynku unijnym nie powinna mieć miejsca.

3. Dodatkowe aspekty bezpieczeństwa.

Polska z powagą traktuje wszystkie badania, które określają wpływ genetycznie zmodyfikowanego pyłku kukurydzy MON 810, jak też wpływ genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 na zdrowie ludzi, zwierząt, bądź na środowisko naturalne. Wątpliwości odnośnie pełnego bezpieczeństwa tego produktu stały się podstawą wprowadzenia zakazów dla tego produktu przez Republikę Węgierską w 2006 r., Republikę Francuską w 2008 r. oraz przez Republikę Austrii w 1999 r. Powody naukowe, które przedstawiły wymienione kraje, Rzeczpospolita Polska w pełni popiera i że są kolejną przesłanką, aby wprowadzić zakaz jego stosowania również na swoim terytorium.

Argumenty Republiki Francuskiej

Francja wskazała na możliwość powstania odporności na toksynę Cry1Ab w populacji larw motyli omacnicy prosowianki, które są organizmem docelowym. W konsekwencji, mogłoby prowadzić to do konieczności opracowania technik zwalczania szkodników (na przykład insektycydów) mających większy wpływ na środowisko.

Ponadto, Republika Francuska wskazała, że może wystąpić ograniczenie populacji niektórych gatunków motyli, nie będących szkodnikami kukurydzy, ale mających kontakt z pyłkiem kukurydzy Bt11 lub MON 810 (pyłek MON 810 jako pokarm).

Według władz francuskich cytowana przez EFSA literatura dotycząca oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i dla środowiska kukurydzy MON 810 tylko w niewielkim stopniu opisuje wpływ na poszczególne gatunki występujące w warunkach europejskich. Wg Republiki Francuskiej znaczenie statystyczne przeprowadzanych doświadczeń dla gatunków, które nie są nimi objęte jest niewielkie, natomiast w badaniach wykonywanych w laboratoriach i w terenie przemilcza się możliwe efekty subletalne. Luki w literaturze mogą w rzeczywistości maskować istnienie większego ryzyka.

Argumenty Republiki Austrii

Wyniki badań przedstawione przez podmiot zgłaszający produkt – kukurydzę MON 810 w kontekście przekrzyżowań oraz transferu genów zostały oparte na zasadzie tzw. „najlepszego przypadku”, bez uwzględnienia realnych danych i różnych wyników wynikających z szeregu publikacji naukowych. Wyniki badań naukowych pokazują realny negatywny wpływ toksyny Bt na organizmy niedocelowe rzędu Lepidoptera występujące na terenach rolniczych oraz wodne owady rzędu Trichoptera.

Przedstawione przez wnioskodawcę założenia dotyczące toksyczności i alergenicności MON 810 oparte tylko na badaniach przeprowadzonych na wyizolowanych białkach pochodzenia bakteryjnego, jak również badania strawności w warunkach in – vitro są niewystarczające. W ocenie władz Republiki Austrii należy wziąć pod uwagę różnice strukturalne białek pochodzących z roślin i bakterii. Ten rodzaj badań uniemożliwia stwierdzenie bądź wykluczenie chronicznych skutków toksyny Bt.

I wreszcie zakres ocenianych parametrów kukurydzy MON 810 poddanych analizom jest zbyt wąski i nie odpowiada międzynarodowym wytycznym.

Argumenty Republiki Węgierskiej

Zdaniem władz Republiki Węgierskiej ocena ryzyka przeprowadzona przez wnioskodawcę nie przedstawia badań nad wpływem MON 810 w stosunku do

specyficznych warunków biogeograficznych Kotliny Panońskiej w całości znajdującej się na terenie Węgier.

Zgodnie z załącznikiem II lit. B dyrektywy 2001/18, która mówi, że „ocenę ryzyka dla środowiska naturalnego należy przeprowadzić indywidualnie dla każdego przypadku, co powoduje, że wymagane informacje mogą być różne w zależności od rodzaju danych GMO, ich przeznaczenia i potencjalnego środowiska, do którego ma nastąpić uwolnienie, uwzględniając między innymi GMO już znajdujących się w tym środowisku”, strona węgierska stwierdziła, że brak takich badań na ich terytorium stwarza zagrożenie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i środowiska.

Węgierskie badania przeprowadzone na kukurydzy MON 810 dowiodły między innymi wielokrotne dopuszczalne przekroczenie toksyny Cry1A na hektar, odnotowano bardzo wolny rozkład toksyny (po okresie 11 miesięcy wciąż odnotowywano obecność tej substancji), ponadto dowiedziono toksyczne działanie pyłku kukurydzy Bt dla różnych gatunków motyli w tym chronionych takich jak: Rusałka Pawik (*Inachis io*) oraz Rusałka Admiralska (*Vanessa atalanta*) żerujących podczas jej kwitnienia w stadium larwalnym na roślinach występujących w sąsiedztwie upraw MON 810.

Intencją organu wnioskującego jest, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie jednocześnie z ustawą z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i dlatego też w tym zakresie nie podlega notyfikacji.

Po przyjęciu rozporządzenia przez Radę Ministrów, zgodnie z art. 104 ust. 10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, minister właściwy do spraw rolnictwa będzie zobowiązany do powiadomienia Komisji Europejskiej o wydaniu rozporządzenia oraz przyczynach uzasadniających jego wydanie.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa

Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na producentów rolnych zajmujących się uprawą kukurydzy oraz na producentów miodu.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie skutkowało zmianą limitów wydatków jednostek sektora finansów publicznych, zaplanowanych w ustawie budżetowej.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało wpływ na producentów rolnych - zarówno na producentów kukurydzy, jak również na producentów miodów.

Ocena wpływu projektowanego rozporządzenia na producentów kukurydzy

Projektowane rozporządzenie obejmuje odmiany kukurydzy MON 810 niosące odporność na owady z rzędu Lepidoptera (należy do nich szkodnik kukurydzy omacnica prosowianka) oraz różne gatunki Sesamii. Zakaz stosowania w Polsce materiału siewnego kukurydzy genetycznie zmodyfikowanej MON 810 może stanowić utrudnienie dla rolników uprawiających kukurydzę w rejonach występowania tego szkodnika.

Według GUS (dane z grudnia 2011 r.) powierzchnia uprawy kukurydzy na ziarno wyniosła w 2011 r. 333,3 tys. ha tj. o 1 % więcej niż w latach 2001-2005. Plony kukurydzy uprawianej na ziarno szacowano na 7,2 ton/ha, tj. o 24,9% więcej od plonów z lat 2001-2005, a zbiory na niespełna 2,4 mln ton. (25,9%). Oprócz uprawy na ziarno kukurydza jest uprawiana na zielonkę. Według GUS w 2010 r. powierzchnia uprawy na zielonkę wyniosła 395,6 tys. ha przy plonach 47,3 ton/ha. Łączny zbiór zielonej masy wyniósł 17,3 mln ton.

Z szacunków Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej na przełomie roku 2011/12 zużycie krajowe ziarna wyniesie 2304 tys. ton, z czego najwięcej zostanie przeznaczony na skarmianie zwierząt - 1850 tys. ton i stale rosnące zużycie przemysłowe - 330 tys. ton.

Obszar występowania omacnicy prosowianki obejmuje rejony Polski południowej, południowo-zachodniej i południowo-wschodniej gdzie porażenie szkodnikiem wynosi ok. 50 %, w rejonie Polski środkowej porażenie szkodnikiem wynosi do 30% zaś Polski północnej od 7 do 10%. Rejony te, najbardziej zagrożone występowaniem szkodnika, są jednocześnie rejonami o najbardziej rozdrobnionym systemie gospodarowania, gdzie bardzo trudno jest zaproponować jakiegokolwiek zasady współistnienia dla upraw roślin genetycznie zmodyfikowanych oraz tradycyjnych.

Od 2006 r. w Polsce obowiązuje zakaz obrotu materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanych zgodnie z art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2007 r. Nr 41, poz. 271, z późn. zm.). Od czerwca 2006 r., czyli od dnia wejścia w życie zakazu obrotu materiałem siewnym odmian genetycznie zmodyfikowanych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie odnotowało sygnałów płynących od rolników z rejonów najbardziej zagrożonych występowaniem omacnicy prosowianki o pogorszeniu się sytuacji związanej z uprawami kukurydzy w związku z zakazem obrotu materiałem siewnym odmian GMO. Można zatem domniemywać, że zapotrzebowanie na materiał siewny odmian kukurydzy genetycznie zmodyfikowanej nie jest istotne. Wobec braku krajowych przepisów nakładających obowiązek rejestrowania upraw roślin genetycznie zmodyfikowanych brakuje wiarygodnych danych statystycznych oraz danych dotyczących wydajności w warunkach polskich, kukurydzy

odmiany MON 810, które określiłyby rzeczywistą skalę zainteresowania rolników prowadzeniem upraw tej kukurydzy. Dane Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa pochodzące z kontroli obrotu materiałem siewnym pod względem zgodności z art. 57 ustawy o nasiennictwie, potwierdzają natomiast brak partii materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanych w obrocie krajowym.

Ocena wpływu projektowanego rozporządzenia na producentów miodów

W Polsce jest około 50 tys. pszczelarzy (podmiotów zajmujących się utrzymywaniem pszczół), a ilość rodzin pszczelich w ostatnich latach kształtowała się od 949 200 w 2003 r. do 1 246 633 w roku 2011. Produkcja miodu w Polsce w 2011 r. ukształtowała się na poziomie 23 000 ton, znacznie powyżej średniej produkcji (16,2 tys. ton) z ostatnich 10 lat.

Podstawowymi czynnikami decydującymi o opłacalności produkcji pasiecznej są koszty produkcji i ceny miodu. W roku 2011 koszty działalności pasiecznej wzrosły o ok. 12% w porównaniu do roku 2010. Wzrost kosztów produkcji wynikał z wyższych cen uli, cukru, matek pszczelich, leków oraz paliw. W przypadku pasiek amatorskich koszty ogółem wyniosły 263 zł na jedną rodzinę pszczałę, zaś w pasiekach profesjonalnych były o 67 zł wyższe. Wyliczenia szacunkowe dotyczące uzyskiwanego dochodu netto w pasiekach przy różnych typach gospodarki pasiecznej, różnej wielkości produkcji miodu oraz zróżnicowanej formy sprzedaży wykazują, że w przypadku pasiek amatorskich produkcja miodu na poziomie 10 kg z jednej rodziny pszczelej i jego sprzedaż w skupie hurtowym przy średniej cenie 12 zł za kilogram jest znacznie poniżej progu opłacalności. Przekroczenie progu opłacalności w tej formie sprzedaży jest możliwe dopiero po wyprodukowaniu 22 kg miodu z jednej rodziny pszczelej, jednak dla tej kategorii pasiek jest to wynik zwykle trudny do osiągnięcia. Sprzedaż miodu bezpośrednio z pasieki przy średniej cenie 21,5 zł/kg pozwala uzyskać dodatni dochód netto (16,5 zł) przy poziomie produkcji wynoszącej 13 kg miodu z jednej rodziny pszczelej. Należy zauważyć, że w Polsce jest ponad 97% pszczelarzy amatorów (pasieki liczące 80 rodzin pszczelich i mniej, nie kwalifikują się do działań specjalnych produkcji rolnej), a sprzedaż miodu poza skupem stanowi ponad 80% wyprodukowanego miodu. Przy rosnącej produkcji rocznej miodu w Polsce, rosnącej

skali eksportu oraz wsparciu finansowemu pochodzącemu z krajowego programu wsparcia pszczelarstwa niezbędne jest ograniczenie ryzyka, jakie wiąże się z przypadkową obecnością pyłku pochodzącego z genetycznie zmodyfikowanych roślin w tym produkcie. Zakaz stosowania materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy pozwoli pszczelarzom uniknąć kosztów związanych z wprowadzaniem na rynek miodu zawierającego pyłki GMO, w tym uniknąć obowiązku uzyskania stosownego zezwolenia wymaganego zgodnie z rozporządzeniem 1829/2003. Ponadto zostanie wyeliminowane ryzyko związane z utratą ugruntowanej pozycji miodu jako produktu naturalnego, wysokiej jakości (wyeliminowanie ryzyka spadku cen miodu) oraz obowiązek przeprowadzania niezbędnych badań laboratoryjnych na obecność pyłku GMO, w partiach miodu wprowadzanego na rynek. Obecnie polskie laboratoria nie są przygotowane do przeprowadzania takich badań, a eksporterzy zmuszeni są przeprowadzać je w laboratoriach innych państw członkowskich, do których miód jest eksportowany. Przykładowo koszt wykonania badania sceerenigowego dla jednej partii miodu przez niemieckie laboratoria kształtuje się w przedziale 115,00 – 170,00 euro, w zależności od wybranej metodyki. Badanie to dotyczy jedynie stwierdzenia bądź wykluczenia pyłku z roślin GMO. W sytuacji jego wystąpienia i konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowych badań mających na celu określenie konkretnego gatunku lub odmiany, koszt ten wzrasta o kolejne 60-70%. Bardzo ważnym jest również czynnik społeczny. Aktualnie brakuje jednoznacznych naukowych dowodów informujących o wpływie organizmów GMO na ludzi i środowisko, powoduje to powszechne sceptyczne nastawienie polskiego społeczeństwa do tego typu żywności, wyrażane wielokrotnie masowymi protestami na forum publicznym. Również wyniki badań opinii publicznej przeprowadzone w 2011 r., pokazują iż 71% mieszkańców wsi jest przeciwna uprawom roślin GMO.

Tabela 1. Produkcja, eksport/wywóz miodu w Polsce w latach 2002-2011 (w tonach).

Miód	Rok									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 (dane wstępne)

Miód	Rok									
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 (dane wstępne)
produkcja	13 900	15 400	9 000	16 000	22 000	18 000	18 000	14 500	12 500	23 000
eksport/wywóz	72	473	826	262	373	527	729	1 505	2 721	4 219

źródło: opracowanie własne na podstawie danych: Główny Urząd Statystyczny, Ministerstwo Finansów, Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach - Oddział Pszczelnictwa w Puławach.

Od 2004 r. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi opracowuje krajowe programy wsparcia pszczelarstwa zgodnie z rozporządzeniem 1234/2007 oraz rozporządzeniem 917/2004. Aktualnie realizowany jest trzeci program, na lata 2010/11-2012/13 - budżet programu 15,1 mln euro. Celem programów pszczelarskich jest poprawa warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich w Polsce. Ich wprowadzenie przynosi wymierne skutki o czym świadczy bardzo dobre wykorzystanie środków finansowych. Jednym z głównych celów na które są one wykorzystywane to refundacja leków warrobójczych oraz zakup pszczół (Tabela 2).

Tabela 1. Wykorzystanie środków z budżetów programów pszczelarskich w poszczególnych latach (w EURO).

	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11
	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana
1. Pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i grup pszczelarzy	223 872	431 054	379 167	236 260	189 961	266 962	1 593 442
2. Zwalczanie warrozy	941 608	969 054	1 346 120	1 803 998	1 617 370	1 773 437	1 698 090
3. Racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli	179 189	332 097	270 405	2 533	1 327	2 761	176 812

Tabela 1 (c.d.) Wykorzystanie środków z budżetów programów pszczelarskich w poszczególnych latach (w EURO).

	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08	2008/09	2009/10	2010/11
	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana	kwota wykorzystana

4. Środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy dotyczące fizyko-chemicznych właściwości miodu	39 480	82 594	118 025	82 421	51 584	104 015	30 494
5. Środki mające na celu wsparcie zasiedlania uli we Wspólnocie	462 922	980 471	1 159 422	1 997 351	2 129 263	1 846 337	1 097 414
6. Współpraca z wyspecjalizowanymi organami w zakresie wdrażania stosowanych programów naukowo-badawczych w dziedzinie pszczelarstwa i produktów pszczelich	104 415	31 226	2 660	13 240	0	0	0
SUMA	1 951 485	2 826 496	3 275 799	4 135 802	3 989 504	3 993 514	4 596 251
Dostępna kwota	3 783 154	3 897 480	4 011 806	4 453 346	4 403 616	4 425 520	5 030 000
Wykorzystanie w %	52	73	82	93	91	90	91

Źródło: opracowanie własne MRiRW.

Wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r. w sprawie C-442/09 wskazuje, że skoro substancja taka jak pyłek zawierający DNA i genetycznie zmodyfikowane proteiny nie może już być uznana za organizm genetycznie zmodyfikowany, to produkty takie jak miód i uzupełniające preparaty odżywcze zawierające takie substancje stanowią w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1829/2003 „żywność [...] zawierając[a] składniki wyprodukowane z GMO”. Kwalifikację tę można przyjąć niezależnie od tego, czy dodanie substancji było zamierzone czy przypadkowe. Konsekwentnie na taki produkt nałożone są wszystkie obowiązki wynikające z pozostałych przepisów rozporządzenia 1829/2003 w tym szczególnie obowiązek uzyskania zezwolenia, etykietowania oraz nadzoru.

Ponieważ pyłek pochodzący z kukurydzy MON 810 nie jest dopuszczony do obrotu na terytorium Unii Europejskiej decyzją właściwych organów Unii Europejskiej nie może on znajdować się w obrocie. Również wszystkie produkty, w których będzie znajdował się pyłek podlegają regule tzw „zero tolerancji”, czyli nie mogą znajdować się w obrocie na rynku Unii Europejskiej. Dla producentów miodów wyrok oznacza, że każda partia

miodu, która zawiera pyłek pochodzący ze zmodyfikowanej rośliny powinna przejść procedurę autoryzacji zgodną z przepisami rozporządzenia 1829/2003 w sposób analogiczny, jaki obowiązuje dla każdego nowego produktu genetycznie zmodyfikowanego, który ma być dopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej.

Obecność pyłku pochodzącego z roślin genetycznie zmodyfikowanych powoduje uszczerbek na naturalnym pochodzeniu tego produktu, a tym samym przesądza, że produkt ten przestaje spełniać wymogi przepisów rozporządzenia 1234/2007. Miód zawierający pyłek kukurydzy będzie uważany za produkt gorszej jakości, co spowoduje drastyczny spadek jego ceny i ograniczenie popytu.

Zgodnie z wymogiem rozporządzenia 1829/2003 żywność genetycznie zmodyfikowana podlega wymogom etykietowania, aby były one identyfikowalne dla konsumenta. Wątpliwość, czy produkt jest genetycznie zmodyfikowany, może być potwierdzona wyłącznie za pomocą badań laboratoryjnych. W odniesieniu do identyfikacji pyłku w miodach istnieje poważna trudność wobec braku zwalidowanych i obowiązujących dla wszystkich państw Unii Europejskiej jednakowych metod wykrywania pyłku GMO w miodach, a co za tym idzie nieprzygotowanie na obecną chwilę europejskich laboratoriów urzędowej kontroli do wykonania wiarygodnych badań potwierdzających obecność pyłku z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy w miodach.

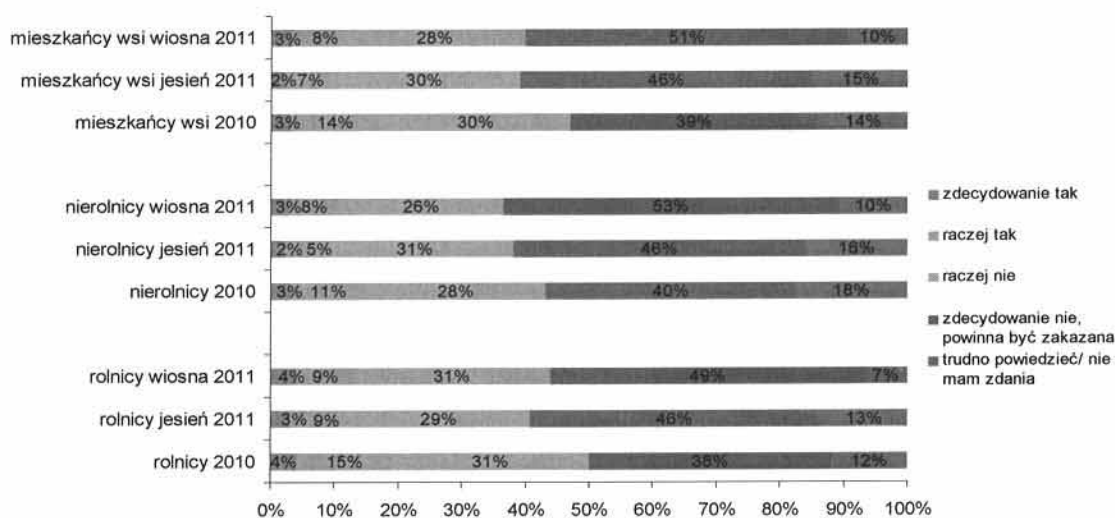
Zakaz stosowania materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanych wyeliminuje zatem konieczność przeprowadzenia kosztownych analiz laboratoryjnych. Badanie miodów na obecność pyłków jest częstym obowiązkiem nakładanym na producentów miodów w przypadku eksportu miodów. Wzmocni to konkurencyjność polskich miodów na rynku europejskim, gdyż produkty żywnościowe, które nie zawierają pyłków GMO z racji nieprzewodzenia upraw kukurydzy MON 810 nie będą spotykały się z oporem konsumentów zarówno w Polsce, jak i w państwach, do których polski miód jest eksportowany.

Żadne, nawet najostrzejsze zasady koegzystencji nie dadzą gwarancji nieprzedostawania się pyłku z upraw kukurydzy GMO do miodów. Obowiązkiem Rady Ministrów jest w tej sytuacji zabezpieczenie interesu społeczeństwa polskiego i uchronienie go przed stratami ekonomicznymi oraz wyeliminowanie ryzyka dla zdrowia

i środowiska, jakie może być poniesione w wyniku obecności transgenicznego pyłku w miodach.

Wyniki badań opinii publicznej przeprowadzone w 2011 roku, pokazują iż 71% mieszkańców wsi jest przeciwna uprawom roślin GMO (wykres nr 1).

Wykres nr 1: procentowe poparcie dla upraw GMO

Źródło: Badanie TNS OBOP „Polska Wieś i Rolnictwo – jesień 2011 r.”

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Lista jednostek, do których został skierowany projekt rozporządzenia:

1. Business Centre Club
2. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych,
3. Federacja Konsumentów,
4. Federacja Związków Pracodawców –Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
5. Forum Związków Zawodowych,

6. Fundacja Greenpeace Polska,
7. Fundacja Instytut Spraw Obywatelskich,
8. Fundacja Rolniczej Różnorodności Biologicznej Agrinatura,
9. Fundacja Zielony Instytut,
10. Inicjatywa obywatelska „GMO to nie to”,
11. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin,
12. Instytut Ogrodnictwa,
13. Koalicja „Polska wolna od GMO”,
14. Krajowa Federacja Producentów Zbóż,
15. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
16. Krajowa Rada Spółdzielcza,
17. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych,
18. Krajowy Związek Plantatorów Roślin Okopowych,
19. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
20. Międzynarodowa Koalicja Dla Ochrony Polskiej Wsi ICPPC,
21. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
22. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
23. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
24. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
25. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
26. Polska Izba Nasienna,
27. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
28. Polski Związek Producentów Kukurydzy,
29. Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych,
30. Polski Związek Pszczelarski,
31. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
32. Rada Gospodarki Żywnościowej,
33. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
34. Społeczny Instytut Ekologiczny,
35. Stowarzyszenie dla Dawnych Odmian i Ras,
36. Stowarzyszenie „Koalicja Na Rzecz Nowoczesnego Rolnictwa”,
37. Stowarzyszenie Forum Rolnictwa Ekologicznego im. Mieczysława Górnego,
38. Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej,
39. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „EKOLAND”,
40. Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”,
41. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych,
42. Związek Rzemiosła Polskiego,
- ❖ Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych

43. Zrzeszenie Pszczelarzy Apipol,
44. Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych,
45. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
46. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
47. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,
48. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”,
49. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”,
50. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu,
51. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”,
52. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”.

Opracowano w Departamencie

Hodowli i Ochrony Roślin:

NACZELNIK WYDZIAŁU

Małgorzata Woźniak
Małgorzata Woźniak

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

ZASTĘPCA DYREKTORA

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Roślin

Małgorzata Surawska
Małgorzata Surawska

Akceptował

SEKRETARZ STANU

Kazimierz Ploch
Kazimierz Ploch